

Imaginární hospoda

Slávek Janoušek

1. Rok uplynul, a je zase po pouti,
vracíme se domů od Malinů,
čas hlídají teď k ránu už jen kohouti
a my dvěšťe metrů jdem snad hodinu, hodinu, hodinu.
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
zda mraky jeho světlo nepropustí, ale kdepak,
zamračeno, zataženo, jen lampa na ulici svítí,
svítí v Ústí, v Ústí nad Orlicí – a slabě mrholí, všude už je zavřino.
*: Ten rok, kluci, hergot kruci, zase přines' kulový,
ale příště, fakticky už příště, jen neslibuj, Olino.
Hele, tady tohle parkoviště,
zde přeci stála hospoda, Frimlovi, Frimlovi,
a zde se čuralo, a tam se pivo točilo,
v téhleté kaluži, tady stál věšák na kabát,
sem ses posadil, tudy se chodilo.
Přeci, kluci, hergot kruci, dnes ještě nepůjdem spát,
zaparkujem? Se ví, že zaparkujem!
R2: V imaginární hospodě hned jsme si sedli,
u imaginárního stolu půllitry jsme zvedli,
na imaginárních židlích imaginární řeči vedli
po roce spolu, s pocitem, že jsme v pohodě – už dávno ne.
2. Další rok uplynul, moc o sobě nevíme,
jen to, že z mnohých plánů jsme slevili,
že je pár věcí, za které se stydíme,
každý na někoho něco ví, jak jsme se změnil, změnil, změnil.
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí a slabě mrholí.
R2: V imaginární hospodě cítíme tu vadu,
u imaginárního stolu podepřenou bradu,
na imaginárních židlích v lokále vzadu
zpíváme spolu s pocitem, že jsme v pohodě – píseň beze slov.
3. Radši jen na na na ...
R1: Rozhlídnu se po měsíci,
jestli ještě nám svůj koncert spustí a nebo kdekoli.